

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216218429
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7216218429.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Brondoša a sudcov JUDr. Frederiky Zozulákovovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X, D., právne zastúpená JUDr. Peter Majerník, advokát, so sídlom Floriánska 16, Košice, proti žalovanému: E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, právne zastúpený JUDr. Gabriela Jablonská, advokátka, so sídlom Letná 47, Košice, o vylúčenie z užívania bytu, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č.k. K2-37C/366/2016 – 175 zo dňa 13. mája 2024

rozhodol:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Mení uznesenie v napadnutých výrokoch II. a III. o trovách konania tak, že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov celého konania.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) napadnutým uznesením zastavil konanie (I.), nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov prvostupňového konania (II.) a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (III.).

2. Žalovaný podal odvolanie len proti výrokom o trovách konania (II. a III.). Výrok uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie (I.) nebol odvolaním napadnutý; v tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), a preto v tejto časti nebolo v odvolacom konaní preskúmané.

3.1 Súd prvej inštancie nároky strán sporu na náhradu trov konania právne posúdil podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel pritom k záveru, že ani jednej zo strán nepatrí nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, pretože obom stranám sporu možno pričítať zavinenie na zastavení konania. Súd prvej inštancie pri formulovaní tohto záveru vyšiel zo zistenia, že žalobkyňa vzala spať žalobu preto,

že so žalovaným uzavrela v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zmier, ktorý Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 13.12.2022 č.k. 10C/3/2020 – 219 schválil.

3.2. O trovách odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 C.s.p.. Pri priznaní plného nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni proti žalovanému súd prvej inštancie zohľadnil, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, keď Krajský súd v Košiciach uznesením z 23.10.2023 č.k. 1Co/13/2023-163 na jej odvolanie rozsudok súdu prvej inštancie ako celok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4.1. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ C.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil II. výrok uznesenia tak, že mu prizná voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100% a III. výrok uznesenia tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil proti žalobkyni nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania za podané odvolanie.

4.2. Žalovaný nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zastavenie konania zaviniel aj on. V súvisiacej argumentácii poukázal na to, že zmier nebol uzavretý v tomto konaní, ale v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode s tým, že žiadna zo strán si nebude uplatňovať nárok na náhradu trov konania. Táto dohoda pritom nebola reakciou na jeho správanie sa, ale na skutočnosť, že sa so žalobkyňou rozvedli. Napokon uviedol, že byť, z užívania ktorého ho žalobkyňa žiadala v tomto konaní vylúčiť, neopustil pre dôvody uvedené v žalobe, ale preto, že „ po rozvode strany užívacie právo k bytu pre iný dôvod ustálili“.

4.3. Za správnu nepovažuje ani úvahu súdu prvej inštancie o plnom úspechu žalobkyne v odvolacom konaní. V tomto kontexte žalovaný vyjadril presvedčenie, že ak dohoda o vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola súdom považovaná za kvalifikovaný dôvod pre nepriznanie trov prvostupňového konania, potom musí byť dôvodom aj pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania.

5. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k nasledujúcim záverom.

7. Žalovaný svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť rozhodnutia o trovách konania z hľadiska spôsobu právneho posúdenia otázky zavinenia za zastavenie konania. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

8. Podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zaviniela zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Právna teória a súdna prax sú zajedno v tom, že procesné zavinenie za zastavenie konania podľa citovaného ustanovenia zákona je potrebné hodnotiť výlučne z procesného hľadiska, čo znamená, že rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie zodpovednosti za zastavenie konania sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zároveň platí, že zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a zároveň tiež komplexne a extenzívne v tom smere, že za osobu, ktorá zaviniela zastavenie konania je treba považovať napríklad aj žalovaného, ktorý svoj dlh (právnou povinnosť) splní po začatí sporu, a tým vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. I na dôvodnosť žaloby je potrebné nazerať procesne, teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, nakoľko o veci nemôže byť rozhodnuté meritórne a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová,

S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 933).

10. Odvolací súd sa bez výhrad stotožňuje so spôsobom právneho posúdenia otázky rozloženia zodpovednosti za trovy konania súdom prvej inštancie a za správny považuje jeho záver, že obe strany sporu mali svoj podiel na zastavení tohto konania, pretože v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavreli zmier a tým obaja spôsobili zánik jednej z podmienok na rozhodnutie o vylúčení z užívania bytu v podielovom spoluvlastníctve manželov, v dôsledku čoho žalobkyni neostávalo nič iné len žalobu zobrať späť. I keď zmier nebol uzavretý v tomto konaní a podľa obsahu predloženého uznesenia nebol ani reakciou na také správanie sa žalovaného, ktoré podľa tvrdení žalobkyne bolo skutkovým základom uplatňovaného nároku v tomto konaní, jeho dôsledky (zmieru) na preskúmané konanie majú takú relevanciu, že zásadu zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať práve v jeho kontexte. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na uzavretie zmiernu boli potrebné ústupky oboch strán sporu. Žalobkyni zastavenie konania nemožno (výlučne) pričítať, lebo pokiaľ bol žalovaný presvedčený o dôvodnosti svojich nárokov týkajúcich sa bytu, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a ktoré aj uplatňoval v teraz už zastavenom konaní, nemal dôvod uzatvárať so žalobkyňou dohodu. Odvolací súd nemôže prisvedčiť názoru žalovaného, že táto dohoda nebola reakciou na jeho správanie sa, ale na skutočnosť, že sa so žalobkyňou rozvedli, pretože vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou nie je obligatným následkom rozvodu manželstva v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

11. Pokiaľ za tohto stavu žalovaný pristúpil na dohodu o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žalobkyňa v dôsledku toho vzala žalobu v tomto konaní späť, je zrejmé, že tak urobila aj pre správanie sa žalovaného, a preto zavinenie zastavenia konania nemôže byť pripísané výlučne na jej vrub. Možno preto konštatovať, že procesné zavinenie za zastavenie konania je rovnaké na oboch procesných stranách, čo aplikáciou ust. § 256 ods. 1 C.s.p. a súčasne analogickým použitím ust. § 255 ods. 2 C.s.p. opodstatňuje rozhodnúť o trovách konania vyslovením, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti napadnutému výroku uznesenia o trovách prvostupňového konania nie je z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov opodstatnené.

13. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania (kde rozhodoval Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 1Co/13/2023), odvolací súd poukazuje na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie pre účely rozhodnutia o trovách konania (nároku strán na náhradu trov) tvoria jeden celok. Z ust. § 262 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. Pritom pre rozhodnutie o nároku strany na náhradu trov konania a (ne)priznanie náhrady trov je rozhodujúci celkový (konečný) výsledok sporu a procesný úspech či neúspech strany vo veci, a nie len čiastkový úspech strany v jednotlivých štádiách konania, ktoré bolo vedené pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom; odvolacie konanie v tomto smere nepredstavuje samostatnú fázu konania, ale s konaním na súde prvej inštancie do vydania konečného rozhodnutia tvorí jeden celok, a preto súd nemôže nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť samostatným výrokom len o trovách odvolacieho konania, ale rozhoduje o trovách celého konania, teda vrátane trov, ktoré vznikli v konaní na odvolacom súde (porov. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 453/2019).

14. Vzhľadom k tomu, že trovy konania zahŕňajú tak trovy konania pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 1Co/13/2023 a tvoria jeden celok, nesprávne súd prvej inštancie o trovách odvolacieho konania rozhodol osobitným výrokom III. uznesenia podľa výsledku tohto odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p. a postupoval tak v rozpore s princípom jednotnosti civilného sporového konania.

15. Nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené, odvolacím súdom bola zistená len právna vada výroku III. a pre rozhodnutie mal odvolací súd dostatočný skutkový základ, pristúpil v súlade s ust. § 388 C.s.p. k zmene vecne nesprávneho napadnutého výroku III., a tým aj závislého

výroku II. o trovách prvoinštančného konania tak, že stranám sporu jedným výrokom nepriznal nárok na náhradu trov celého konania (t.j. prvoinštančného i odvolacieho vedeného pod sp. zn. 1Co/13/2023).

16. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a stranám sporu nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli (v odvolacom konaní činná nebola) a žalovaný bol úspešný len vo vzťahu k výroku III. napadnutého uznesenia, t.j. v rozsahu jednej polovice, pričom jeho úspech v tejto časti plne vyvážil jeho neúspech vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).